

Καί πρὸς τοῦτο εἰργάζετο ἀκαταγωνίστως καὶ με πλῆρες σχέδιον, οὗτινος ἡ ἀρχὴ ἦτο ἡ μελοποιήσις τριῶν ἢ τεσσάρων καθαρῶς ἐλληνικῶν ἔργων, ὡς πρῶτον δ' εἶχεν ἐκλέξει τὸν « Ἀγαπητικὸν τῆς Βοσκοπούλας » τοῦ Κορομηλαῖ, εἰς δὲ ἀπὸ ἑτοῦς κατεγίνετο, καὶ οὗτινος τὸ παρελθὸν θέρος ἡτύχησα ν' ἀκούσω ἁσματοῦ τινος. Ἦδη τί θὰ γείνωτιν ἄρα αἱ μελίρρυτοι ἐκεῖναι ἐμπνεύσεις;

Τόση ἐργασία, τοιοῦτος ἀγών, τοσζῦται ἀπαγορευταί δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ καταπονήσωσι τὴν ψυχὴν τοῦ καλλιτέχνου.

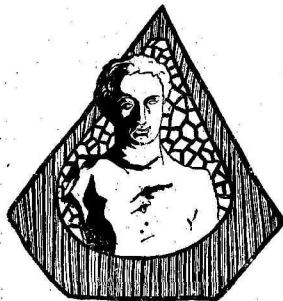
Πλὴν δὲν ἤλγει, δὲν ἐπίνει ὁ καλλιτέχνης μόνον. Ἐπασχεν, ὑπέφερε καὶ ὁ ἄνθρωπος. — « Ἀχ! πότε θὰ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ Ἀπρίλης! — μοῦ ἔγραφε τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον. Οἱ ἱατροὶ μοῦ λέγουν ὅτι τότε μόνον θὰ ἡσυχάσῃ ὅλο αὐτὸ τὸ κακὸ τοῦ τόσον με βασανίζει. . . . Τὸ πιστεύω καὶ ἔτσι εἶμαι ἡσυχώτερος, διότι δὲν βλέπω πλέον διαψευδομένας τὰς ἐλπίδας μου καθ' ἐκάστην ἀπὸ τὰ γελοῖα φάρμακά των. Τί δύναται νὰ φέρῃ τὸν θάνατον μὲν ὥρα ἀρχήτερα πρὸς χάριν τοῦλάχιστον τῆς τόσον βασανιζομένης προσωποποιήσεως τῆς ἀφροσύσεως; . . . » — Μέχρις οὗτο μυροβόλον τινὰ ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου ἐξηφανίσθη τελείως, ταφεῖς ὑπὸ τὸ ἡδονικὸν καὶ περιπαθεῖς ὡς ἡ μουσικὴ τοῦ ἄρωμα τῶν ἑαρινῶν ἀνθέων δι' ὧν τὸν ἔρραναν θερμῶς κλαίοντες οἱ ἀγαπήσαντες αὐτόν.

ΑΛΕΞ. Π. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

★ ΓΝΩΜΑΙ ★

ΝΕΑ ΤΕΧΝΗ

ΕΝ θὰ ἡδυνάμην νὰ ὀρίσω ἀκριβῶς τὰ ψυχικὰ ἐλαττώματα τῆς φυλῆς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ περιόδῳ. Ὑπολαμβάνω ἄλλως ἔχων ὑπ' ὄψει τὴν ἀναμφισβήτητον κόπωσιν, ἥτις ἀπὸ τινος καιροῦ κατέχει τὰ ἅλ-
λοτε σφοδρῶς συγκινη-

θέντα καὶ συγκινηθέντα Ἔθνη, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ στεροῦμεθα τοιούτων. Καὶ γινώσκω κάλλιστα, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ἀπὸ τῶν κυριωτέρων προμάχων μέχρι τοῦ τελευταίου δημοσιογραφικοῦ νεοττίου, διστάζει καὶ πολὺ, ὅπως ρίψῃ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς σήμερον ἓνα βαρύτερον ὄρον: Ἐκφυλισμός. Μετ' ἄλλους περατηρῶν τὴν ἀπελπιστικὴν ταύτην πρὸς αὐτοεξουθενώσιν τάσιν, ἠθέλῃσα ν' ἀποδώσω αὐτὴν εἰς τὴν παράδοξον ἀπληστίαν μεθ' ἧς κατὰ τοὺς τελευταίους τοῦτους χρόνους ἀρπάζονται παρ' ἡμῖν ὠρισμέναι τινὲς καιναὶ καὶ ἐκπληκτικαὶ λέξεις, φράσεις καὶ ἰδέαι καὶ τὴν ἄσρητον ἡδυπάθειαν καὶ τὴν ἄτεχτον ἐπιμονήν, μεθ' ὧν τελεῖται ἡ χοῆσις καὶ ἐραρμογὴ αὐτῶν ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Οὕτω βλέπομεν ἀναπεταννύμενον θριαμβευτικῶς παρ' ἡμῖν ὡς μοναδικὸν λάβαρον προόδου ἐν τῇ ποιήσει τὴν σημαίαν, ἐφ' ἧς Γάλλοι τινὲς

Ἀναπόλησις

ἐκέντησαν διὰ κιτρινομελαίνης μετάξης τὴν ἀκατονόητον λέξιν: Παρακμὴ, θαυματομένην ἀπολύτως ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἰκτινίου, τὴν ἀγωνιώδη ἀπόπειραν εἰσαγωγῆς πρωτοφανῶν καλλιτεχνικῶν γραμμῶν καὶ μορφῶν, αἵτινες μεθ' ὅλον τὸν ἐλκυστικώτατον χαρακτηρισμὸν τῆς Νέας Τέχνης, ὑφ' ὃν ἀνεφάγησαν, προεκίλεσαν βροντώδεις ἰσχυρὰς σαρκασμοῦ, ἀηδίας καὶ ἀγανακτήσεως παρ' αὐτοῖς τοῦτοις τοῖς λαοῖς, ἐν οἷς τὸ πρῶτον ἀνέβαλον τὰ τοιαῦτα ἐξανθήματα αισθητικῆς καχεξίας καὶ οἷτινες ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρξαν οἱ κληρονόμοι τοῦ κλασικισμοῦ, ἀναγορευομένας ἐν τῇ πατρίδι τοῦ Πλάτωνος εἰς ἀπρόσβλητα δόγματα τὰς τοσοῦτον ἀλλαγῇ συζητουμένας παραδόλους, ὅσον ἰσχυράς, θεωρίας τοῦ φιλοσοφικοῦ Ἐγκελάδου, οὗτινος τὴν τεράστιον ὑπαρξίν κατεπλάκωσεν ἀντὶ Αἴτνης ἐν φρενοκομεῖον καὶ ὑπὸ τὸν κατακύανον Ἀττικὸν οὐρανὸν πανηγυριζόμενα ὡς ἀνέσπερον πνευματικὸν φῶς καὶ ὡς ὑπερέτατη ψυχικὴ ἀμβροσία τὰ διμυχλώδη καὶ ἐφιαλτικὰ δημιουργήματα διανοιῶν κολοσσιαίων, τραφεισῶν διὰ τῶν σκιῶν τῆς Ἀρκτοῦ καὶ μεθ' ὅλον τὸ μέγεθός των καὶ ἴσως ἕνεκα τοῦ μεγέθους των ἀνεξιχνίαστων ἐν τῇ μυστηριώδει ἐξιχνιαστικότητι αὐτῶν.

Τοιαῦται παράδοξοι λέξεις, τοιαῦται θρασεῖαι αισθητικαὶ ἐκφάνσεις, τοιαῦται συνταρακτικαὶ ἰδέαι κυριαρχοῦσιν ἀπὸ τινος ἀπολύτως ἐν τῷ πνευματικῷ ἡμῶν στερεώματι, καθιστάμεναι ἀποκλειστικὰ σύμβολα καὶ πρότυπα διανοητικῆς καὶ ψυχικῆς παθῆσεως καὶ ἐνεργείας. Οὐχὶ ἀνομοίως καὶ τὰ μερικάκις ἅμα εὐρίσκουν στειλπνὸν τι ἀντικείμενον, ὅγουσιν ἀμέσως εἰς τὸ στόμα των ὅσον δῆποτε ρυπαρὸν καὶ ἂν ἢ καὶ ὅσον δῆποτε ἄγευστον καὶ ἐπικίνδυνον.

Γένουα

TIMESON